

Het Zwin verzandt

"Sedert enkele jaren worden de slikken in het Zwinreservaat bedreigd door een geleidelijke verzanding," aldus conservator Guido Burggraave. Hij schrijft dit toe aan enkele grootschalige projecten die in de omgeving van het Zwin zijn uitgevoerd. Zoals de aanleg van twee kilometer in zee reikende strekdammen in de voorhaven van Zeebrugge en vooral de zandopspuitingen op het strand van Knokke-Heist.

Door deze werken is voor het

Zwin een zandbank aan het ontstaan. Bij spring- en stormvloed worden in de slikkige Zwinvlakte te veel zand en te weinig fijne slibdeeltjes afgezet. Dit heeft grote gevolgen voor het natuurlijke evenwicht, want de verzanding vormt een bedreiging voor de flora van het Zwin.

Vooral het lamsoor, het klein schorrekruid en twee schijnspuriessoorten moeten het hoofd buigen voor de gewone zoutmelde, die de verzanding goed lijkt te

verdragen en daardoor andere Zwinplanten wegconcurreren. Ook vreest de conservator een afname van de steltlopers. Een slik heeft immers veel meer hapklare pieren en schelpen te bieden dan een zandbodem.

De Zwinmonding heeft een bewogen geschiedenis achter de rug. Tijdens haar hele bestaan heeft zij hoogconjunctuur enerval met zich meegevoerd. De nukken van het kleine restje Zwingeul in het reservaat lijken nu ook de biologische rijkdom van het bekende natuurreservaat te gaan duperen.

Wandkaart over de vogeltrek

De Internationale Raad voor de Vogelbescherming (International Council for Bird Preservation) heeft een wandkaart samengesteld over de vogeltrek. In het kader van een groots opgezette voorlichtingscampagne om tot een betere bescherming van trekvogels te komen in de landen rond de Middellandse Zee en in Afrika, werden vijftigduizend exemplaren van deze poster gedrukt.

Wie de routes van de diverse vogelsoorten wil volgen, kan dat het beste doen aan de hand van deze informatieve wandkaart. Wim Verheugt schreef de tekst erbij en Rodney Ingram tekende de kaart en de vogels.

U kunt de poster (60x80 cm) bestellen door acht gulden over te maken op het Engelse giro-nummer 2134 624 ten name van de International Council for Bird Preservation.

Daar waar wordt ingegrepen in het landschap ontstaan ingrijpende veranderingen. Door de aanleg van strekdammen en de zandopspuitingen wordt het Zwin steeds droger en veranderen de slikken in zandgronden.

Een klapmuts in de Schelde

Zeehonden blijven voor nieuws zorgen in België. Enkele maanden geleden werd in de Schelde, ter hoogte van Wetteren, een zeehond gesignaleerd door binnenschippers. Dat werd het begin van een ongewoon avontuur. De zeehond glipte door een sluis en zwom stroomopwaarts. Enkele dagen toefde hij rond Gent. Toen werd hij gesignaleerd in Brugge. Via allerlei kanalen zette de zeehond zijn zwerftocht voort. Tenslotte werd de zeehond, helemaal verzwakt, opgevisst uit de Schelde ter hoogte van de sluis Kain-lez-Tournai, nabij het Waalse Doornik!

In de middenloop van de Schelde moet de zeehond minstens vijf sluizen gepasseerd zijn over een afstand van ongeveer 120 kilometer. Het zieke dier werd ter verzorging overge-

bracht naar de Antwerpse Zoo. De zeehond leed aan heftige buikkrampen en men vreesde voor blijvende blindheid. Aanvankelijk wist men niet om welke zeehondesoort het ging.

Tijdens de verzorging viel op, dat de huid boven de neus met de ademhaling op en neer ging. Het bleek te gaan om een onvolwassen klapmuts (*Phoca cristata*). Deze leeft in de IJszee. Het talrijkst komt hij voor in de wateren rond Groenland. De jongen worden in april-mei geboren. De dichtstbijzijnde kolonie ligt op het eiland Jan Mayen (Spitsbergen). Jonge dieren laten zich soms verrassen door afdrijvende ijsschotsen.

Het kan ook zijn, dat de zeehond met een vissersboot is meegekomen en in onze kustwateren is ontsnapt of gelost.

Na zijn oponthoud in de Antwerpse Zoo is de zeehond overgebracht naar het zeehondencentrum in Pieterburen. Daar werd hersenvliesontsteking geconstateerd. Leni 't Hart: "Olga wordt ze genoemd. Het is een vrouwtje

van ongeveer een jaar oud. Zij komt er beslist bovenop, want haar eetlust is prima." In Pieterburen zitten op dit moment vijf zeehondesoorten in de bassins: gewone zeehonden, grijze zeehonden, twee zadelrobben, een ringelrob en een klapmuts. Leni: "Die klapmuts is waarschijnlijk aan het zwerven geslagen en ongeveer drieduizend kilometer uit de koers geraakt. Het is voor de derde keer dat we hier een klapmuts hebben binnen gekregen."

